

چُون ئيمان تازە دەكەيتەو؟

؟ م / أبو بكر أحمد

ئەفەرموویت: (إِنَّمَا سُمِّيَ الْإِنْسَانُ إِنْسَانًا

لَأَنَّهُ عَاهَدَ إِلَيْهِ فَتَسِي)^(۱).

واتە: نەوہی ئادمیزاد بۆیە ناوئراوہ

(الْإِنْسَانُ) چونکە پەیمانی دا بەلام

پەیمانەکە ی بیرچوو.

باوەرداری خۆشەویست ...

خوای پەرورەدگار فەرمانی بە

پێغەمبەرەکە ی d کردووہ کہ زوو زوو

بیری باوەرداران بخاتەوہ، چونکە

بیرھێنانەوہ سود ئەگەیتەیت بە

باوەرداران: ﴿ذَكَرْ فَإِنَّ الذِّكْرَ تَنْفَعُ

الْمُؤْمِنِينَ﴾ [الذاریات: ۵۵].

واتە: بیریان بخەرەوہ چونکە بیر

خستەوہ سود بە باوەرداران ئەگەیتەیت،

مروۆفی باوەردار زۆرجار کہ ئایەتیکی

قورئانی دەخوینیتەوہ یان فەرموودە یەکی

پێغەمبەر d ئەبینیت باوەرپەکە ی زیاد

ئەکات وەترسی لی ئەنیشیت، ئەمیش

(۱) بېروانە: تفسیر الطبری: (۴۶۵/۸) والقرطبي:

(۲۲۳/۱۱) وابن کثیر: (۲۲۵/۳).

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ

وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَمَنْ وَالَاه، أَمَا بَعْد...

سوپاس و ستایش بۆ خوای پەرورەدگار

کہ تەمەنی دام ئەمجارەش بەخزمەت

خوینەرانی خۆشەویستی ریگای راست

بگەمەوہ، بەو نیازە ی کہ بابەتیک باس

بکەم سودی ھەبیت بۆ ھەموو لایەکمان

إِنْ شَاءَ اللَّهُ.

خوشکی بەرپز برای خۆشەویست ...

خوای پەرورەدگار مروۆفی وا دروست

کردووہ کہ زوو شتی لەبیر ئەچیتەوہ، ھەر

لەسەرەتای دروست بوونی پێغەمبەر ئادەم

d کاتیک کہ خوای پەرورەدگار فەرمانی

پیکرد کہ لەو دارە نەخوات، بەلام شەیتان

فریووی داو فەرمانەکە ی خوای

پەرورەدگاری بیرچوو، وە لەدارەکە ی

خوارد، ھەر بە ھۆی ئەو کارەوہ بوو لەو

بەھەشتە پەر لە ھەزوو ئارەزووہ دەرکرا،

ھاوہلی خۆشەویست (ابْن عَبَّاس ۷

ئەگە پۈتتۈرۈش بۇ ئۇ ئايەتەي كە خۇاي
پەرۋەردگار ئەفەرمۇيۈت:

﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ
قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا
وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾ [الأنفال: ۲].

واتە: بېگومان باۋەردارە راستەقىنەكان
ئەو كەسانەن كاتىك كە باسى خۇاي
پەرۋەردگار بركىت ترسيان لى ئەنشىت و
دلىيان دائە چەلەكەت، ۋە كاتىكەش كە
ئايەتەكانى پەرۋەردگارىيان بەسەردا
ئەخۈنرىتەۋە باۋەردەكانىيان زىاد ئەكات
ۋە پىشت بە پەرۋەردگارىيان ئەبەستەن،
بېگومان باۋەرد زىاد و كەم ئەكات^(۲) (زىاد
ئەكات بە ئەنجامدانى فرمانەكانى خۇاي
پەرۋەردگار، ۋە شوۋىن كەۋتنى
سوننەتەكانى پىغەمبەرى خوا d
ۋەكەمىش ئەكات بەتاۋان وسەرىچى كردن،
شىخ: (عثيمين) (رَحِمَهُ اللَّهُ تَعَالَى)
ئەفەرمۇيۈت: ^(۳) ئەصل لاي ئەھلى سوننەو
جەماعە ئەۋەيە كە باۋەرد زىادو كەم ئەكات

بەبەلگەي ئەم ئايەتەي خۇاي پەرۋەردگار
كە ئەفەرمۇيۈت:

﴿لَيَسْتَفِيقَنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَيَزْدَادَ الَّذِينَ
آمَنُوا إِيمَانًا﴾ [المدثر: ۳۱].

واتە: بۇ ئەۋەي ئەوانەي كىتەبىيان پىدراۋە
دلىيا بن لە راستى ئەم قورئانە (مەبەست
پىيان گاور و جولەكەيە، چونكە لە تەورات
و ئىنجىلدا ئەو باسە ھەيە) ۋە بۇ ئەۋەي كە
باۋەرداران ئىمانىيان زىاتر بكات و
دابمەزىت.

ئىمامى (البخاري) (رَحِمَهُ اللَّهُ تَعَالَى) لە
(صَحِيحَه) كەيدا، لەسەرەتاي (كِتَابُ
الْإِيمَان) دا ئەفەرمۇيۈت: (الْإِيمَانِ وَهُوَ قَوْلُ
وَفِعْلٌ، وَيَزِيدُ وَيَنْقُصُ) واتە: باۋەرد برىتەيە لە
ۋوتەو كردار ۋە زىاد و كەم ئەكات، ھەرۋەھا
باسىكى دانائە بەناۋى (۳۲ - باب زِيَادَةُ
الْإِيمَانِ وَنُقْصَانِهِ) خۇاي پەرۋەردگار
ئەفەرمۇيۈت:

﴿لَيَزِدَّادُوا إِيمَانًا مَعَ إِيْمَانِهِمْ﴾ [الفتح: ۴].

واتە: تاكو باۋەردىيان زىاد بكات لەگەل ئەو
باۋەردەي كە ھەيانە.

پىناسەي باۋەرد (الإيمان): باۋەرد دوو پىناسەي
ھەيە، يەكەمىيان لە (زمانەۋانىدا)، دوۋەمىيان
لە (شەرعدا).

(۲) بىروانە شرح النووي على المسلم (۱/۱۴۶) ئەمە
ۋوتە: ابن مسعود و سفيان والاوزاعي والحسن البصري
وعطاء ومجاهد وعبد الله بن المبارك، ۋەجگە لەۋانىش.

(۳) بىروانە: شرح العقيدة الواسطية (ص ۲۲۳).

په کهم: له زمانه وانيدا: الْإِيمَانُ: التصديق،
وفي أسماء الله تعالى (الْمُؤْمِنُ) هو الذي يَصْدُقُ
عبادته وعده أو يُؤْمِنُهُمْ في القيامة عذابه فهو
من الأمان ضد الخوف (٤).

باوه پ: واته: به پاست دانان و باوه پ
پيكردن، وده كيك له ناوه جوانه كانی خوی
په روه دگار (الْمُؤْمِنُ). واته: به پاست دانه ری
ئو به ټينه ی که به بهنده كانی داوه، یا خود
ټه مینیان ده کات له سزاکی.

دووه م: له شهر عدا: الْإِيمَانُ: (أَنْ تُؤْمِنَ
بِاللَّهِ، وَمَلَائِكَتِهِ، وَكُتُبِهِ، وَرُسُلِهِ، وَتُؤْمِنَ
بِالْجَنَّةِ وَالنَّارِ، وَالْمِيزَانِ وَتُؤْمِنَ بِالْبَعْثِ بَعْدَ
الْمَوْتِ، وَتُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ) (٥). واته:
باوه پ هینان به خوی په روه دگار، وه به
فریشته کان وکتیبه ئاسمانییه کان و
پیغه مبه ران، وه باوه پوون به به هشت و
جهه نم و ته رازوو، وه باوه پوون به زیندوو
بوونه وه له دوی مردن وه باوه پوون به
قه زاو قه دهر خپرو شه پی.

(٤) بېوانه: لسان العرب، وتاج العروس، ومختار الصحاح،

وه جگه له وانیش له په رتوکی زمانه وانی.

(٥) (صحيح) بېوانه: صحيح الجامع للشيخ الألباني (رحمه
الله) (٢٧٩٨).

نایا چی بکه یین بو ئه وهی که باوه رمان به هیز
بکه یین...؟؟؟

بو وه لامی ئه م پرسیاره ئه چینه وه لای
پاسترین کتب له دوی قورئانی پیروز
که (صحيح البخاري) یه، ووته یه کی زیړینی
هاوه لی خو شه ویست (عاز بن جبل) مان
C بو ئه گپړتته وه که فهرموویه تی:
(اجلس بنا نُؤْمِنُ سَاعَةً).

واته: با دابنیشین پیکه وه بو ئه وهی
باوه په که مان تازه بکه یینه وه به وهی که یادی
خوی په روه دگار بکه یین وه بیر له پوژی
دوایی بکه یینه وه.

به شیوه یه کی گشتی هوکاره کان زورن له وانه...
په که م: پارانه وه له خوی په روه دگار:

هاوه لی خو شه ویست (عبد الله بن عمرو بن
العاص) V ئه فهرموویت: پیغه مبه ری خوا
d فهرموویه تی: (إِنَّ الْإِيمَانَ لِيَخْلُقَ فِي
جَوْفِ أَحَدِكُمْ كَلَةً يَخْلُقُ الشَّوْبَ فَاسْأَلُوا اللَّهَ
تَعَالَى: أَنْ يَجِدَ الْإِيمَانَ فِي قُلُوبِكُمْ) (٦). واته:
به دلنیای باوه پ به رده وام نابیت
له لاشه تانداو دهرییت (واته: که م ده کات،
یان نامینیت) وه ک چون پو شاکیک به رده وام

(٦) (صحيح) بېوانه: صحيح الجامع للشيخ الألباني (رحمه
الله) (١٥٩٠).

واته: باشتري نويز له دواى فرهزه كان
بريتيه له شه ونويز، وه هوكاريكيشه بو زياد
بوونى باوه، وه هاوهلى خوشه ويست (أبي
أمامة C نه فرموويت: پيغه مبهري خوا
d فرمويه تي: (عَلَيْكُمْ بِقِيَامِ اللَّيْلِ فَإِنَّهُ
دَابُّ الصَّالِحِينَ قَبْلَكُمْ وَقُرْبُهُ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى
وَمَنْهَاةٌ عَنِ الْإِثْمِ وَتَكْفِيرٌ لِلْسَيِّئَاتِ)^(۱). واته:

شه ونويز زور بكن چونكه له خوو ره وشتي
پياوچاكانى پيش نيوهيه، وه به نه جامدانى
نزيك نه بنه وه له پرهردگار، وه ريگره بو
تاوان و سه ريچي، وه هوكاريكيشه بو
ليخوش بوونى تاوان.

سى يه: تيگه يشتن وير ليكرده وه له ناوه

جوانه كانى خواى پرهردگار:

بيگومان تيگه يشتن له ناوه جوانه كانى خواى
پرهردگار باوه زياد نه كات و ريگرشه بو
تاوان و سه ريچي، بو نمونه كاتيك مروقى
باوهردار بير له (الرقيب) نه كاته وه نه وا
نه زانيت كه خواى پرهردگار چاوديره
به سر بهنده كانيه وه ناگاداره به هه موو نه و
كارو كردارانه ي كه نه جامى نه دات، وه هيچ

نابيت ودهر زيت، جا كه وايه داوا بكن له
پرهردگار تان باوه ره كه تان بو نو
بكات هه، وه (عمار بن ياسر) C
نه فرموويت: نويزم كرد له گه ل پيغه مبهري
خوا d له پارانه وه كانيدا نه يفرموو:
(اللَّهُمَّ زَيِّنَا بِزِينَةِ الْإِيمَانِ...)^(۷).

واته: پرهردگار جوانمان بكه و بمان
پازينه وه به جوانى باوه، هه روه ها
نه يفرموو: (اللَّهُمَّ حَبِّبْ إِلَيْنَا الْإِيمَانَ وَزَيِّنْهُ
فِي قُلُوبِنَا)^(۸).

واته: نه ي پرهردگار باوه پمان له لا
خوشه ويست بكه و دله كانمان برازينه وه
به جوانى باوه.

دووه: شه ونويز: بيگومان شه ونويز

چاكترين و باشتري نويزه له دواى
فرهزه كان، هاوهلى خوشه ويست (أبي هريرة)
C نه فرموويت: پيغه مبهري خوا d
فرمويه تي: (أَفْضَلُ الصَّلَاةِ بَعْدَ الصَّلَاةِ
الْمَكْتُوبَةِ الصَّلَاةُ فِي جَوْفِ اللَّيْلِ)^(۹).

(۷) (صحيح) بروانه: صحيح الجامع للشيخ الألباني (رحمه الله) (۱۳۰۱).

(۸) (صحيح) رواه أحمد (۱۵۸۹۱) بروانه: صحيح الأدب المفرد للإمام البخاري بتحقيق الشيخ الألباني (رحمه الله) (۶۹۹).

(۹) رواه مسلم (۲۷۴۸) بروانه: صحيح الجامع للشيخ

الألباني (رحمه الله) (۱۱۱۶).

(۱۰) (صحيح) رواه الترمذي (۳۸۹۵) بروانه: صحيح الجامع للشيخ الألباني (رحمه الله) (۴۰۷۹).

له قورئانی پیروژ وه خوای پهروهردگار
ئهفه رمووئیت:

﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ
قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا
وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾ [الأنفال: ۲].

واته: به دلنیاای له ناو به ننده کانی
پهروهردگار باوه پرداری راست ئه وه که سهیه
کاتیك که باسی خوای پهروهردگار بکریت
ترسیان لی ئه نیشیت و دلایان دئه چه له کی،
وه کاتیکش که ئایه ته کانی پهروهردگاریان
به سهردا ئه خوینریتته وه باوه په که یان زیاد
ئه کات و پشت به پهروهردگاریان ئه به ستن.

وه زانای پایه بهرز (ابن کثیر) (په حمه تی
خوای لی بیئت) ئهفه رمووئیت: ئیمامی
(البخاری) (په حمه تی خوای لی بیئت) وه
زانایانی ئیسلام ئه م ئایه ته ئه که ن به به لگه
بۆ زیاد بوونی باوه په له دلدا^(۱۲).

پینجه م: بیرکرنه وه له دروست بوونی

جیهان:

بیرکرنه وه له دروست بوونی ئاسمانه کان و
زهوی و ئه وهی که تییداایه له بونه وه ری
جؤراو جؤر وه خودی مرقفه کان، وه چوئیتی

شتیک له پهروهردگار بزر نابیت، یان
(الرَزَّاق) ئه وه ئه زانیت که خوای
پهروهردگار به ننده کانی دروست کردوه و
پوژی هه موویانی دابین کردوه.

چوارهم: قورئان خویندن و بیر لیکرنه وه وه

به تیگه یشتن لی:

قورئان خویندن و بیر لیکرنه وهی
هؤکاریکی سه ره کییه بۆ زیاد بوونی باوه په
وه خوای پهروهردگار به ننده کانی ئاگادار
کردوته وه که تیگه یشتنیان هه بیئت بۆ
قورئان:

﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ﴾ [النساء: ۸۲].

واته: ئایا بۆ بیرناکه نه وه له قورئان،
بیگومان باوه پردار به هوی تیگه یشتنه وه
چه ندین خیره چاکه ی ده سگیر ئه بیئت، وه
دوریش ئه بیئت له تاوان و سه ریچی، زانای
پایه بهرز (الرحمن بن ناصر السعدي)
(په حمه تی خوای لی بیئت) ئهفه رمووئیت^(۱۱):

گه وره ترین هؤکار که باوه په به هیز و زیاد
بکات بریتییه له بیرکرنه وه و تیگه یشتن

(۱۱) بپوانه: په رتووی (التوضیح والبيان لشجرة الإيمان
(ص: ۷۲) تألیف العلامة عبدالرحمن بن ناصر السعدي)
(رحمه الله).
(۱۲) بپوانه: صحیح البخاری (رحمه الله) (کتاب الإيمان)
(۲/۲) وه مختصر تفسیر ابن کثیر (رحمه الله) (۳/۲).

﴿وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ لَضَرِبِهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ﴾ (العنكبوت: ٤٣) .

ههروه ها پیغه مبهری خوا d فهرمانی بهاوه له کان کردووه که بیر له به دیهینراوه کاننی پهروه ردگار بکه نه وه، (ابن عباس v نه فره رموویت: پیغه مبهری خوا d فره رموویت: تفکروا فی خلق الله) (۱۳) .

واته: بیر بکه نه وه له به دیهینراوه کاننی خوای پهروه ردگار.

شه شه م: گوی گرتن له قورئان:

هاوه لی خو شه ویست (عبد الله بن مسعود C نه فره رموویت: پیغه مبهری خوا d پیی فره رموم: قورئانم به سهردا بخوینه؟ منیش ووت نه ی پیغه مبهری خوا d قورئان به سهر تودا بخوینم که به سهر تودا دابه زیوه؟ پیغه مبهری خوا d فره رموی: به لی پیم خو شه له جگه له خو مه وه گویم لی بی، (عبد الله بن مسعود C نه فره رموویت: منیش سورته ی (النساء) م خویند تا کو گه ی شتمه نه و ئایه ته ی که خوای پهروه ردگار نه فره رموویت:

ده ستورو یاسای به ریوه بردنی ژیانیان هوکاریکه بو زیاد بوونی باوه پ، چونکه هه موویان به لگن له سهر گه وره یی و به توانایی خوای پهروه ردگار:

﴿وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِنْ مَّاءٍ فَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى بَطْنِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى رِجْلَيْنِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى أَرْبَعٍ يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ [النور: ٤٥] .

واته: پهروه ردگار هه موو زینده وه ریکی له ئاو دروست کردووه جا هه ندیکیان له سهر سکیان نه پوون وه که خشوکه کان (مار... هتد) وه هه ندیکیان له سهر دووپی نه پوون وه که (مروقه کان) وه زوریک له (بالنده کان) وه هه ندیکیان تریشیان له سهر چوار پی نه پوون وه که (مانگا، مه پ، بز... هتد) وه خوای پهروه ردگار چی بویت دروستی نه کات، وه دلنیا بن پهروه ردگار ده سه لاتی به سهر هه موو شتیکدا هه یه. خوای پهروه ردگار نه م نمونانه دینیت هه وه بو خه لکی تا بیر بکه نه وه و باوه پریان زیاد بییت، به لام له راستیدا ته نها زانا کان له م نمونانه تی ده گن:

(۱۳) (حسن) پروانه: صحیح الجامع للشیخ الألبانی (رحمه الله) (۲۹۷۶) .

﴿فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا﴾ [النساء: ۴۱].

واته: ئەبێ حالی بێ باوه ره کان چۆن بیته له پۆژی دوا ییدا کاتی که له هه موو ئوممه تی کهدا (پێغه مبه ری که بکه ین به شاهید به سه ریانه وه، وه توشمان هینا (ئه ی محمد d به شاهید به سه ر ئوممه ته که ته وه:

پاشان پێغه مبه ری خوا d پیم ی فه رموو: (حَسْبُكَ). واته: به سه، (عَبْدُ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ C ئە فه رموو یته: سه رم به رز کرده وه بینیم فرمی سک به چا وه کانیدا دیته خواری^(۱۴).

حه وته م: زۆر یاد کردنی خوای په روه ردگار:

زۆر یاد کردنی خوای په روه ردگار تۆوی باوه ر له ناو دلدا ئە چینیته، وه هه ر کاتی که مرو فقی باوه ردار یادی خوا بکات ئەوا باوه ری به هیز ئە بیته، هه روه که چۆن باوه ر په یوه سه ته به یادی په روه ردگار وه، وه بیگومان هه ر که سی که خوای په روه ردگاری خو ش بو یته ئەوا زوو زوو یادی ئە کات، وه یاد کردنی خوای په روه ردگار ته نها بریتی نییه له و ویردانه ی که له دوا ی نو یژه فه رزه کان ئە خو ینریت، به لکو ئە نجامدانی

قورئان خو یندن و به پۆژوو بوون و دانیشتن له گه ل پایا و چا کاندایا و باسی پۆژی دوا یی و نو یژ بریتی به له یاد کردن، چونکه خوای په روه ردگار ده فه رموو یته:

﴿وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي﴾ [طه: ۱۴].

واته: نو یژه کانت به چا کی ئە نجام ده تا هه می شه منت له یاد بیته، وه بیگومان به رده وام بوون له سه ر یاد کردنی خوای په روه ردگار هو کار ی که بو رزگار بوون له سزای په روه ردگار، ها وه لی خو شه ویست (مُعَاذِ بْنِ جَبَل) C ئە فه رموو یته:

پێغه مبه ری خوا d فه رموو یه تی:

(مَا عَمِلَ آدَمِيُّ عَمَلًا قَطُّ أَنْجَى لَهُ مِنْ عَذَابِ اللَّهِ مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ)^(۱۵).

واته: باوه ردار هیه کرده وه یه که ناکات که رزگار که ری بیته له سزای خوای په روه ردگار به ئە ندازه ی یاد کردنی په روه ردگار.

وه به دلنیایی وه هه ر که سی که زۆر یادی خوای په روه ردگار بکات ئەوا دل ی ئا رام ئە بیته له هه مو کی شه و نا ره حه تییه کانی دنیا، ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ﴾ [الرعد: ۲۸].

(۱۵) (صحیح) رواه أحمد (۲۲۷۳۰) برهانه: صحیح الجامع للشیخ الألبانی (رحمه الله) (۵۶۴۴).

(۱۴) رواه البخاري (۵۰۵۰) ومسلم (۱۸۶۶).

واته: باوه‌رداران دلیان ئارام ئه‌گریت به‌یادی خوا، وه‌ته‌نها یادی په‌روه‌ردگاره دله‌کان ئارام ئه‌کات، وه‌یادکردنی خوی په‌روه‌ردگار لیخوشبوون و پاداشتی گه‌وره‌ی تیدایه، خوی گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿وَالَّذَا كَرِینَ اللّٰهُ کَثِیرًا وَالَّذَا کَرَاتِ اَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَّاجْرًا عَظِیْمًا﴾ [الأحزاب: ۳۵].

وه‌بیگومان هه‌ر کاتژمیریک به‌سه‌ر ئاده‌میزادا بپوات و یادی خوی تیدا نه‌کرد بیئت ئه‌وا په‌شیمانی له‌دوایه، دایکی باوه‌رداران (عائشَة) ئه‌فه‌رموویت: پیغه‌مبه‌ری خوا d فه‌رموویه‌تی: (مَا مِنْ سَاعَةٍ تَمُرُ بَابِنِ آدَمَ لَمْ يَذْكُرِ اللّٰهُ فِيْهَا اِلَّا حَسَرَ عَلَيْهَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ) (۱۶).

واته: هیچ کاتژمیریک نییه که به‌سه‌ر ئاده‌میزادا تی ئه‌په‌ریت و یادی خوی په‌روه‌ردگاری تیدا نه‌کرد بیئت ئه‌وا بوی ئه‌بیته په‌شیمانی و نه‌دامه‌تی له‌پوژی دوایدا.

هه‌شته‌م: ترس له‌ خوی په‌روه‌ردگار:

به‌دلنیا ییه‌وه ترسان له‌خوی په‌روه‌ردگار هۆکاریکه بۆ زیاد بوونی باوه‌ر، چونکه هه‌ر که‌سیک له‌په‌روه‌ردگاری بترسیت ئه‌وا له‌قه‌ده‌غه لیکراوه‌کانی دوور ئه‌که‌وێته‌وه، وه‌هه‌ر که‌سیکیش له‌قه‌ده‌غه لیکراوه‌کان دوور بکه‌وێته‌وه ئه‌وا باوه‌ر په‌که‌ی زیاد ئه‌کات، به‌لام ئه‌بیئت ترس له‌خوی په‌روه‌ردگار به‌نه‌ینی بیئت، چونکه ئه‌گه‌ر وابوو ئه‌وا لیخوش بوونی په‌روه‌ردگار و فه‌زلیکی زۆر گه‌وره‌ی بۆ هه‌یه له‌ به‌هه‌شتدا، په‌روه‌ردگار ئه‌فه‌رموویت:

﴿إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَّاجْرٌ كَبِيرٌ﴾ [الملك: ۱۲].

واته: بیگومان ئه‌وانه‌ی به‌نه‌ینی له‌په‌روه‌ردگاریان ئه‌ترسن (واته له‌ترسی په‌روه‌ردگاریان خویان ئه‌پاریزن له‌حه‌رام و قه‌ده‌غه لیکراوه‌کان) ئه‌وا لیخوش بوون و پاداشتی گه‌وره‌یان بۆ هه‌یه له‌ به‌هه‌شتدا، به‌تایبه‌تی باوه‌رداریک له‌شوینیکدا یادی خوی په‌روه‌ردگار بکات وه له‌ترسی خوی په‌روه‌ردگار فرمیسک به‌چاوه‌کانیدا بیته‌ خواری، هاوه‌لی خۆشه‌ویست (أَبَى هُرَيْرَةَ C ئه‌فه‌رموویت: پیغه‌مبه‌ری خوا d فه‌رموویه‌تی:

(۱۶) (حسن) رواه الطبرانی في معجم الأوسط (۸۵۵۱) والبيهقي في شعب الإيمان (۵۴۰) برواه: صحيح الجامع للشيخ الألباني (رحمه الله) (۵۷۲۰).

(سَبْعَةً يُظْلِمُهُمُ اللَّهُ تَعَالَى فِي ظِلِّهِ يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلُّهُ... وَرَجُلٌ ذَكَرَ اللَّهَ خَالِيًا فَفَاضَتْ عَيْنَاهُ) (۱۷).

هه یه تی په روه ردګاری بوی زیاد بکات: ﴿قَالَ بَلَىٰ وَلَكِنْ لِّيَطْمَئِنَّ قُلُوبِي﴾ [البقرة: ۲۶۰] (لېز داد یقینی) (۱۸).

واته: حهوت تاقم هه ن له پوژۍ دوايیدا له ژیر سیبهری عهرشی خوی په روه ردګاردا حه شر ئه کرین ... یه کیک لهو حهوت تاقمه باوه پرداریکه کاتیک به ته نها له شوینیکدایه یادی خوی په روه ردګار بکات و له ترسی په روه ردګار فرمیسک به چاوه کانیدا دیته خواری.

واته: بونه ووی باورده که م پیی زیاد بکات، وه خوی په روه ردګار په یمانی داوه که هه ر که سیک له سه ر پیبازی پاست و حه ق بیت ئه وا باوه پرو دلنیا بونی زیاد ئه کات ﴿وَالَّذِينَ اهْتَدَوْا زَادَهُمْ هُدًى وَآثَانَهُمْ تَقْوَاهُمْ﴾ [محمد: ۱۷].

نویهم: عیبادهت و په رستشی زور:

له ناو باوه پرداراندا هه رکه سیک په رستش و به ندایه تی زور بکات، ئه وا خوی په روه ردګار ئه و باوه پرهی که پیی به خشیه و بوی زیاد ئه کات: ﴿وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى﴾ [مريم: ۷۶].

واته: ئه وانهی له سه ر پیبازی پاست و حه قن وه په رستشی زور ئه نجام ئه دهن ئه وا په روه ردګار باوه پره که یان بوی زیاد ئه کات.

دهیمه: بیرکردنه وه له ژیانی پیشیننه کانی

ئهم نوممه ته (سلف):

بیرکردنه وه له ژیانی پیشیننه کانی ئهم نوممه ته (سلف)، وه خویندنه ووی به سه ر هاته کانیان دلی باوه پردار پاده چه لکینیت و هوکاریکه بوی زیاد بونی باوه پ، چونکه ئه وان باشتترین و چاکترین که سانیکن له دوی پیغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام) وه به راستی ئه وان ده یانزانی چوون په روه ردګاریان ده په رستن، وه مافی

واته: ئه وانهی که له سه ر پیبازی پاست و حه قن، وه کرده ووه په رستشی زیاد ئه نجام ئه دهن، ئه وا خوی په روه ردګار ئه و باوه پرهی که پیبانی به خشیه و بویانی زیاد ئه کات، وه پیغه مبه ر (إِبْرَاهِيمَ) داوی کرد له خوی په روه ردګار ئه و باوه پرهی که

دهكهن)، وه پاك وخواينانشى خوش
دهويٽ (ئوانهى كه خويان دهپاريژن
لهپيسى).

توبهكاران ئه وكهسانهن (دهرونيان پاك
دهكهنه وه)، وه پاك وخواينان (ئوانه كه
خويان دهپاريژن لهپيسى لاشه ي).

(۲) باوهرداريك بهراستى شوينى سوننه ت
كهوتبيٽ:

خوای پەروردگار ئەفەرمووٽ:

G F E D C B A @ ? > [

Z M L K J | H [آل عمران: ۳۱] .

واته: ئه ي پيغه مبهري خوا d به
باوهرداران بلي: ئه گهر ئيوه پەروردگارتان
خوش دهويٽ، ئه و شويني من بكهون
(ئەويش به جيبه جي كردنى سوننه ته كانم
وگوپرايه لي كردنم)، چونكه ئه گهر شويني
من بكهون ئه و خوای پەروردگار خوشستاني
دهويٽ و له تاوانه كانتان خوش دهبيٽ، وه
خوای پەروردگار زور ليخوش بوو
به به زه ييه .

(۳) باوهرداريك خوپاريژوو له خواترس
بيٽ:

خوای پەروردگار ئەفەرمووٽ:

پەروردگاريان چييه به سهريانه وه، وه
دهيانزاني كه پاشه پوژ هر دهبيٽ
بگه پينه وه بولاي پەروردگار، وه دهيانزاني
چون وه به چي ديني پەروردگار سر
دهكه ويٽ، وه چون مامه له له گه ل خه لكيدا
بكهن.

كام باوهردار نه هه موو باوهرداريك باشترو چاكترو
خوشه ويستره نه لاي خوي پەروردگار؟

بيگومان باوهري به ندهكاني خوي
پەروردگار پله پله يه، له ناو باوهرداراندا
به نده هه يه خوي پەروردگار خوشي
ئهوٽ، وه هه يشه پەروردگار خوشي ناويٽ
و رقي ليه تي، چونكه خوي ناپاريژيٽ
له گوناھ و تاوان و سه رپيچي، وه ئه و
باوهرداره ي كه خوي پەروردگار خوشي
ئهوٽ ئه بيٽ ئه م سيفه تانه ي تيٽا بيٽ:

له قورناني پيروزدا:

(۱) باوهرداريك ته وبه كارو پاك وخواين
بيٽ:

خوای پەروردگار ئەفەرمووٽ:

Z ± ° - ® ¬ « a [

[البقرة: ۲۲۲] .

واته: به راستي پەروردگار ته وبه كاراني
خوش دهويٽ (ئوانه ي كه زور ته وبه

[۱ ۰ ۱/۲ ۱/۴ » ۱ ۱/۲ ۱/۴]

۶) باوهرداريک خوړاگرو به نارام بيټ:

خوای په روه ردگار نه فهرموويټ:

[۳/۴ Z آل عمران: ۷۶] .

[{ ~ • i £ ¤ ¥ | §]

واته: نه خير وانيبه، هر که س نه و په يمانه ی

که داويټی به خوا جيټه جيټی کرد بيټ و

خوی پاراستبيټ له حهرام، نه وه به پراستی

په روه ردگار پاريزکاران و له خواترسانی

خوش ده ويټ.

۴) باوهرداريک چاکه کارو خير خوازيټ:

خوای په روه ردگار نه فهرموويټ:

[{ Z | } ~ •]

[Z البقرة: ۱۹۵]

واته: به رده وام خير و چاکه نه نجام بدهن و

چاکه خوازين، چونکه به پراستی په روه ردگار

چاکه کاران و خير خوازانی خوش ده ويټ.

۵) باوهرداريک داد په روه ربيټ له گوفتارو

کرداردا:

خوای په روه ردگار نه فهرموويټ:

۷) باوهرداريک له پيناوی خوادا

بجه نگیټ:

خوای په روه ردگار نه فهرموويټ:

[~ • i £ ¤ ¥ | §]

[¥ | § ¢ © ¤]

[§ ¢ © ¤]

[Z «]

[الصف: ۴] .

[الحجرات: ۹] .

واته: به پراستی خوا نه و که سانه ی خوش

ده ويټ که ده جه ننگن له پيناوی پربازو

به رنامه ی خوادا، به يه ک ريزو يه ک دل ويه ک

واته: داد په روه ربن له نيوان خه لکيدا، چونکه

به پراستی خوا نه وانه ی خوش ده ويټ که داد

په روه رن له گوفتارو کرداردا.

پارچه، چونکه ههروهك كۆشكیكى بهرزى
قایمی داریژراون به قورقوشم.

۸) باوهرداریك پشت به خوا بهستیت:
خواى پهروهردگار ئەفەرموویت:

J I H G E D C B A [

Z K [آل عمران: ۱۵۹].

واته: ئەگەر ویستت کاریك ئەنجام بدەیت،
ئەوا ئەنجامی بدەو پشت به خوا بهسته،
چونکه بهراستی خوا ئەوانەى خوش دەویت
که له کارهکانیاندا پشت به خوادەبهستن.

له فەرمووده راس ته کانی
پینغه مبهردا d :

۱- باوهرداریك رهوشتی جوان بیّت: هاوهلی
خۆشه ویست (عَبْدُ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ C)
ئەفەرموویت: پینغه مبهردی خوا d
فەرموویت:

(أَفْضَلُ الْمُؤْمِنِينَ إِيمَانًا أَحْسَنُهُمْ خُلُقًا) (۱۹).
واته: له ناو باوهرداراندا باشترینیان ئەو
که سهیه که رهوشتی بهرزو جوان بیّت،
ههروه ها پینغه مبهردی خوا d فەرموویت:

(أَكْمَلُ الْمُؤْمِنِينَ إِيمَانًا أَحْسَنُهُمْ خُلُقًا) (۲۰).

واته: له ناو باوهرداراندا باشترینیان ئەو
که سهیه که رهوشتی بهرزو جوان بیّت.

۲- باوهرداریك دهست پاك و نه مین بیّت:

هاوهلی خۆشه ویست (فَصَالَةَ بْنِ عُيَيْدٍ C)

ئەفەرموویت: پینغه مبهردی خوا d

فەرموویت:

(الْمُؤْمِنُ مَنْ أَمِنَهُ النَّاسُ عَلَى أَمْوَالِهِمْ
وَأَنْفُسِهِمْ) (۲۱).

واته: باوهرداری راسته قینه ئەو که سهیه
که موسلمانان ئەمین بن بهرامبهردی له مال
و نهفسی خویان.

۳- باوهرداریك ئارامگرو دل فراوان بیّت
له سهرداره ته بییه کان:

هاوهلی خۆشه ویست (عَبْدُ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ C)

ئەفەرموویت: پینغه مبهردی خوا d

فەرموویت:

(الْمُؤْمِنُ الَّذِي يُخَالِطُ النَّاسَ وَيَصْبِرُ عَلَى
أَذَاهُمْ أَعْظَمُ أَجْرًا مِنَ الْمُؤْمِنِ الَّذِي لَا يُخَالِطُ

(۲۰) (صحيح) رواه أبو داود (۴۶۸۴) والترمذي

(۲۸۲۰) بیوانه: صحيح الجامع للشيخ الألباني (رحمه

الله) (۱۲۳۰).

(۲۱) (صحيح) بیوانه: صحيح الجامع للشيخ الألباني

(رحمه الله) (۶۶۵۸).

(۱۹) (صحيح) رواه البيهقي في الزهد الكبير (۵۲ / ۲)

بیوانه: صحيح الجامع للشيخ الألباني (رحمه الله)

(۱۱۲۸).

النَّاسَ وَلَا يَصْبِرُ عَلَىٰ أَذَاهُمْ^(۲۲). واته: باوه پرداریک که ټیکه له به خه لکی ټه بیټ و ئارام ټه گریټ له سهر ناره چه ټیبه کانیاں چاکترو باشتره له و باوه پرداره ی که ټیکه له به خه لکی نابیت و ئارام ناگریټ له سهر ناره چه ټیبه کانیاں.

۴- باوه پرداریک ئازاو به هیزو به توانا بیت: هاوه لی خوشه ویست (أَبِی هُرَیْرَةَ C) ټه فهرموویت: پیغه مبه ری خوا d فهرموویه تی:

(الْمُؤْمِنُ الْقَوِيُّ خَيْرٌ وَأَحَبُّ إِلَى اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِ الضَّعِيفِ)^(۲۳).

واته: باوه پرداریک ئازاو به هیز بیت چاکترو خوشه ویستره لای خوا ی پهره ردگار له باوه پرداریک که لاوازو بی هیزو ترسنوک بیت.

۵- باوه پرداریک خه لکی له ده ست وزوبانی ټه مین بن: هاوه لی خوشه ویست (عَبْدُ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو C) ټه فهرموویت: پیغه مبه ری خوا d فهرموویه تی:

(أَفْضَلُ الْمُؤْمِنِينَ إِسْلَامًا مَنْ سَلِمَ الْمُسْلِمُونَ مِنْ لِسَانِهِ وَيَدِهِ)^(۲۴).

(كُلُّ مَخْمُومٍ الْقَلْبِ صَدُوقِ اللِّسَانِ).

واته: هه موو موسلماننیکي دلپاک و زوبان راست، ووترا زوبان راست ټه زانین، به لام دلپاک کیه؟ ټه ویش فهرمووی:

(هُوَ التَّقِيُّ النَّقِيُّ لَا إِنْهُمْ فِيهِ وَلَا بَغْيٍ وَلَا غِلٍّ وَلَا حَسَدٍ).

واته: ټه و موسلماننه ی خوی ټه پاریزیت له خراپه کاری و دل پاکه و نه تاوان ټه کات و نه زورداره و نه رقی و کینه ی له دلایه و نه چه سودی به که س ټه بات^(۲۵).

(۲۴) (صحیح) بیروانه: صحیح الجامع للشيخ الألباني (رحمه الله) (۱۱۲۹).

(۲۵) (صحیح) رواه ابن ماجه (۴۳۵۶) بیروانه: صحیح الجامع للشيخ الألباني (رحمه الله) (۳۲۹۱).

(۲۲) (صحیح) رواه ابن ماجه (۴۱۶۸) بیروانه: صحیح

الجامع للشيخ الألباني (رحمه الله) (۶۶۵۱).

(۲۳) رواه مسلم (۶۷۱۶) وابن ماجه (۴۳۰۷).

۷) باوهرداریک کرده و ده کانی به نهیئی
وشاراوه نه نجام بدات:

هاوه لی خو شه ویست (سَعْدُ بْنُ أَبِي وَقَّاصٍ
C) نه فه رموویت: گویم له پیغه مبهری خوا
بوو d نه یفه رموو:
(إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْعَبْدَ التَّقِيَّ الْغَنِيَّ الْخَفِيَّ) (۲۶)

واته: خوای په روه ردگار به ننده یه کی له
خواترسی ده وله مهندي شاراوه ی خو ش
ده ویت، (واته: ده وله مهندي له دل وده رووندا،
وه شاراوه له نه نجامدانی کرده وه چاک
وباشه کان، به نهیئی نه نجامی ده دات تاکه س
پی نه زانیئت له ترسی ریا).

۸) باوهرداریک جوان و پاک و خاوین بیت:
هاوه لی خو شه ویست (عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مَسْعُودٍ C
) نه فه رموویت: پیغه مبهری خوا d
فه رموو یه تی:

(إِنَّ اللَّهَ جَمِيلٌ، يُحِبُّ الْجَمَالَ) (۲۷).
واته: خوای په روه ردگار جوانه و خاوه نی
هه مو ناوو سفه تیکی جوان و پیروزه، وه
هه مو کاره کانی جوان و پرپایه خ
و پیروزه (جوانی بی سنوره له ناوو

سيفه تدا)، وه نه و که سانه شی خو ش ده ویت
که خو یان ده پازیننه وه به کارو کرده وه ی
جوان.

۹) باوهرداریک هیمن وله سه رخو بیت:
دایکی باوه رداران (عَائِشَةُ) (رضی الله عنها)
نه فه رموویت: پیغه مبهری خوا d
فه رموو یه تی:

(إِنَّ اللَّهَ رَفِيقٌ يُحِبُّ الرِّفْقَ) (۲۸).
واته: به پاستی خوای په روه ردگار (نهرم
ونیان وله سه رخو پیویستی ئاسان ده کات
که به بی نه و نایه ته جی)، وه به ننده یه کی شی
خو ش ده ویت که نهرم و نیان وهیمن و
له سه رخو بیت.

۱۰) باوهرداریک ئاسانکار بیت:
هاوه لی خو شه ویست (أَبِي هُرَيْرَةَ C)
نه فه رموویت: پیغه مبهری خوا d
فه رموو یه تی:

(إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ سَمَحَ الْبَيْعِ سَمَحَ الشِّرَاءِ
سَمَحَ الْقَضَاءِ) (۲۹).

واته: خوای په روه ردگار به ننده یه کی خو ش
ده ویت له کرین و فروشتندا ئاسانکارو

(۲۸) رواه مسلم (۶۷۶۶).

(۲۹) (صحيح) رواه الترمذي في السنن (۱۳۱۹) بروانه:
السلسلة الصحيحة (۸۹۹).

(۲۶) رواه مسلم (۷۶۲۱).

(۲۷) رواه مسلم (۲۷۵).

لێبۆرده بیّت، وه له دادوه ریشدا ئاسان کارو لێبۆرده بیّت.

(۱۱) باوهرداریک له ناو خه لکیدا ریزدارو به حورمهت بیّت:

هاوه لّی خوشه ویست (سَهْلُ بْنُ سَعْدِ C) ئه فه رموویت: پیغه مبه ری خوا d فه رموویت:

(إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ كَرِيمٌ يُحِبُّ الْكَرَمَ) (۳۰). واته: به پاستی خوی په روه ردگار (به ریزو ریزگره)، وه که سانیکیشی خوش دهویت که له ناو خه لکیدا ریزو حورمه تیان هه بیّت.

(۱۲) باوهرداریک ده ست کراوه ده ست بلاو بیّت: هاوه لّی خوشه ویست (ابن عَبَّاس V) ئه فه رموویت: پیغه مبه ری خوا d فه رموویت:

(إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى جَوَادٌ يُحِبُّ الْجُودَ) (۳۱). واته: خوی په روه ردگار زۆر به خشه رو به خشنده یه (هه موو شتیکی چاکی به خشیوه داویه تی)، وه باوهرداریکی خوش دهویت که ده ست کراوه ده ست

(۳۰) رواه الطبرانی في (معجم الكبير) (۵۷۹۵) بپوانه: صحيح الجامع للشيخ الألباني (رحمه الله) (۱۸۰۱).
(۳۱) بپوانه: صحيح الجامع للشيخ الألباني (رحمه الله) (۱۷۴۴).

بلاو بیّت له خێرو چاکه کاری وبه خشین له پیناوی خوا دا.

له کو تایدا... بیر خستنه وه یه ک...

باوهرداری خوشه ویست... وه که له سه ره تاوه ئاماژه م پیکرد که هاوه لّی خوشه ویست (ابن عَبَّاس C) فه رموویت: نه وهی ئادمیزاد بۆیه ناو نراوه (الإنسان) چونکه په یمانی دا

به لام په یمانه که ی بیر چوو، وه ئیمه ش هه موومان نه وهی پیغه مبه ر ئاده مین (U) زۆر شتمان بیر ئه چیّت، وه پیویسته به رده وام ئه م ئایه تانه بخوینین [۹] .

1 0 » 1/2 1/4 Z à [البقرة: ۲۸۶] .

واته: ئه ی په روه ردگار لیمان مه گره ئه گه ر کاریکی خێرو باشمان بیر چوو، په روه ردگار لیمان مه گره ئه گه ر تاوانیک یان سه ریچیه کمان کرد، وه پیویسته هه موومان ئه و پاستیه بزانی که خوی په روه ردگار مرؤف و جنۆکه ی ته نها بۆ به ندایه تی خۆی دروست کردوه، هه موو باوهرداریک هه له ئه کات به لام باشترین باوهردار ئه و که سه یه ئه گه ر هه له یه کی ئه نجامدا دووباره ی نه کاته وه به لکو ته وبه بکات و په شیمان بیته وه له وه له یه، به م فه رموده یه ی خوشه ویستی خوا d

له گه ل پیغه مبه رانن (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)،
به لام سه رسوپهینه ترین باوه پی خه لکی
قه ومیک دین له دواي ئیوه قورئانی خواي
په روه ردگار ده بینن و باوه پی پی ده هینن و
شوینی ده که ون، ئه وانه سه رسوپهینه ترین
خه لکن له باوه پهیناندا، یان
سه رسوپهینه ترین دروستکراون له
باوه ردا^(۳۲).

وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ
وَعَلَى آلِهِ وَأَصْحَابِهِ وَالتَّابِعِينَ أَجْمَعِينَ.
گرنګترین نه و سه رچاوانه ی که سوودم لی
وهرګرتووه.

- ۱ - مختصر تفسیر ابن کثیر (رَحِمَهُ اللَّهُ تَعَالَى).
- ۲ تفسیر السعدی للشیخ العلامة : عبدالرحمن بن ناصر السعدی (رَحِمَهُ اللَّهُ تَعَالَى) ..
- ۳ - التوضیح والبیان لشجرة الإيمان تألیف الشیخ العلامة (عبدالرحمن بن ناصر السعدی) (رَحِمَهُ اللَّهُ تَعَالَى) .
- ۴ صحیح الجامع الصغیر وزیادته : للشیخ العلامة/ محمد ناصر الدین الألبانی (رَحِمَهُ اللَّهُ تَعَالَى) .
- ۵ - شرح العقيدة الواسطية.

مالئاوايتان لی ئه که م ... هاوه لی
خوشه ویست (أنس بن مالك C
ئه فه رموویت: پیغه مبه ری خوا d
فه رموویه تی:

(أَيُّ الْخَلْقِ أَعْجَبُ إِيمَانًا؟ قَالُوا: الْمَلَائِكَةُ،
قَالَ: الْمَلَائِكَةُ! كَيْفَ لَا يُؤْمِنُونَ؟ قَالُوا:
النَّبِيُّونَ، قَالَ: النَّبِيُّونَ يُوحِي إِلَيْهِمْ فَكَيْفَ لَا
يُؤْمِنُونَ؟ قَالُوا: الصَّحَابَةُ، قَالَ: الصَّحَابَةُ مَعَ
الْأَنْبِيَاءِ، فَكَيْفَ لَا يُؤْمِنُونَ؟ وَلَكِنْ أَعْجَبُ
النَّاسِ إِيمَانًا قَوْمٌ يَجِيُونَ مِنْ بَعْدِكُمْ فَيَجِدُونَ
كِتَابًا مِنَ الْوَحْيِ فَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَتَّبِعُونَهُ، فَهُمْ
أَعْجَبُ النَّاسِ إِيمَانًا، أَوْ الْخَلْقِ إِيمَانًا).

واته: کام له دروستکراوه کان،
سه رسوپهینه ترین باوه پی هه یه؟ ووترا:
فریشته کان، پیغه مبه ری خوا d فه رمووی:
فریشته کان! چۆن باوه پریان وانا بیئت
له کاتیګدا هه له نه کردوون (واته: معصومن)؟
ووترا: پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)،
پیغه مبه ری خوا d فه رمووی: پیغه مبه ران
چۆن باوه پریان وانا بیئت له کاتیګدا سرووشی
خوایان بو دیئت؟ ووترا:
هاوه له کان (صه حابه)، (په زای خوایان
لی بیئت) پیغه مبه ری خوا d فه رمووی:
هاوه له کان چۆن باوه پریان وانا بیئت له کاتیګدا

۶- چهند سهرچاوهیه کی تر...